

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om Hr. Dr. og Prof. H. N. Clausen

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 70. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1833_511-txt-shoot-idm216.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Forudsat nemlig, hvad jeg længe har følt mig tvunget til at forudsætte om Hr. Professoren, at hans Tanke-Gang har noget vist Paveligt ved sig, da er paa een Gang baade Gaaden løst og Kampens Nødvendighed klar for alle dem, der ei kan taale Pave-Aaget under nogen Skikkelse; thi naar man gaaer ud fra den Grund-Sætning, at Læg-Folk og Menig-Mand skal troe, eller dog lade som de troe, hvad Præsterne vil, og at Præsterne igien skal følge Skriften, som den fortolkes af de Theologiske Professorer, og at for Øieblikket skal Skriften fortolkes i den Danske Stats-Kirke efter Hr. Professor Clausens Hoved, see da, men ogsaa kun da, synes mig, kommer der Fornuft og Conseqvens i Recensionen over min lille Bog om Daabs-Pagten, som i hele Hr. Professorens Tanke-Gang, forsaavidt jeg kan slutte mig til den. Selv kan Hr. Prof. meget gierne troe, at dette Slags Pavedom er meget for gavnligt og liberalt, til at fortjene saa forhadet et Navn, og at vi smukt burde nøies med saalidt Samvittigheds-Frihed, som dermed lader sig forene, ja, 71jeg har endogsaa for længe siden indrømmet, at Man, ved strængt conseqvent at forfølge de fleste Protestantiske og især de Calvinske Theologers grundløse Paastand om Skriften, maatte komme til dette ligesaa urimelige som yderst intolerante Resultat; men derfor maa jeg ligefuldt videnskabelig bekæmpe dette pavelige Skolemesterskab og borgerlig stræbe at forebygge de værste praktiske Følger af den forkeerte Tanke-Gang. Da nu min borgerlige Stilling er saa ringe, at jeg kun med Pennen kunde virke imod Hr. Stiftsprovst Clausens Angreb paa Daabs-Pagten, saa var det mig nødvendigt at skrive den lille Bog derom, hvori jeg viste, at Man aldrig med Rette kunde nøde enten mig eller Nogen til enten at lade en anden Daabs-Pagt oprettes med vore Børn end der er oprettet med os, eller at lade dem bekræftes i en anden Daabs-Pagt end der er oprettet med dem, saa at naar jeg f. Ex. ikke i den Danske Stats-Kirke kunde faae mine Børn confirmerede i den Daabs-Pagt, jeg har oprettet baade for dem og med dem, da nødtes jeg til at træde ud af Stats-Kirken. Ligesom jeg imidlertid der var billig nok til at unde alle dem en anden Daabs-Pagt, der ønskede den, saaledes vil jeg ogsaa her være billig nok til at indrømme Hr. Prof., at den lille Bog, trods al sin Uskyldighed, maatte være ham ubehagelig, naar han vilde have Læg-Mands Umyndighed i Troes-Sager og Præsternes Afhængighed af den for Øieblikket blomstrende Theologiske Professor gjort til Princip i den Danske Stats-Kirke. Ham kunde det i saa Fald umuelig formilde, at jeg foreslog dobbelte Formularer, mellem hvilke Præsterne kunde have frit Valg, naar Folket saa igien, i Henseende til Naade-Midlerne, havde frit Valg mellem Stats-Kirkens præster; thi derved hyldedes netop paa det Klareste Principet om almindelig Samvittigheds-Frihed i Troes-Sager, som dog paa ingen Maade lader sig forene med den Theologiske Professors Dictatur. Vilde nu Hr. Prof. have vedkiendt sig det Princip, jeg anseer for Sjælen i hans Tanke-Gang, 72da var Recensionen blevet ganske anderledes og Sagen havde været soleklar; men hvad enten han nu ikke er sig Principet tydelig bevidst eller han havde andre Grunde til ikke aabenbar at erklære sig for Samvittigheds-Tvang i Troes-Sager, saa valgde han heller at ignorere det statskirkelige Spørgsmaal, Bogen besvarede, aldeles, og at tage den i Skole, som om den var et Specimen over det almindelige kirkehistoriske Spørgsmaal: hvorvidt det lod sig bevise, at Forsagelsen af Djævelen allerede i Apostlernes Tid havde hørt til de Christnes Daabs-Pagt. See, derved er naturligviis Talen mellem os blevet uklar, thi jeg bliver ved mit og Hr. Professoren bliver ved sit: jeg bliver ved det, jeg skrev om, at Ingen maa nøde os til at gjøre den Forandring i vor Daabs-Pagt, Hr. Stiftsprovst Clausen vil have foreskrevet i den Danske Stats-Kirke, og Hr. Professoren bliver ved at ignorere det og at lade som Sagen er, at jeg har skrevet et slet Specimen i Kirke-Historien, som jeg ikke blot skal have Nul for af Hr. Professoren, men mange Utak til, fordi jeg, ved at udgive det forvirrede Tøi, forvirrer den umyndige Mængde.